

ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਆਵਰਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

(15) ਜੇ ਕੁਝ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕੇ ਮੁੜ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ।

(16) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 11 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਟਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 19 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਕੋਐਸ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ @ ਆਰ/ਇਜੇ\ਯੂ , - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

1998 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 409-ਡੀ.ਬੀ

30 ਅਕਤੂਬਰ, 2008

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 — ਐੱਸ.ਐੱਸ. 324/323/302 — ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ—ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ — ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐੱਫ. ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਐਸਜੀਟੀਬੀ ਹਸਪਤਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਆਖਰਕਾਰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਵਾਜਬ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ— ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸਜੀਟੀਬੀ ਹਸਪਤਾਲ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਆਖਰਕਾਰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ SGTB ਹਸਪਤਾਲ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਦੋ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਮਦਦ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ, ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਵਾਜਬ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(26, 27, 28 ਅਤੇ 30)

ਡੀਐਸ ਫੇਰੂਮਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਗੁਰਵੀਨ ਸਿੰਘ, ਐਡੀ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ, ਜੇ. ਜੇ.

(1) ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ 'ਤੇ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਨੂੰ 20 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਪਿਆਰਾ ਲਾਈ ਵਾਸੀ ਲੱਕੜ ਮੰਡੀ ਚੌਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਕਰੀਬ 16-17 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਛੋੜੇ ਸਮੇਂ ਜੋੜੇ ਦਾ 4/5 ਸਾਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨਾਮ ਦਾ ਬੇਟਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਸੀ।

(3) 27 ਮਾਰਚ 1996 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.15 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਘਰ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਮਦਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਮਦਨ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ SGTB ਹਸਪਤਾਲ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ, ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ, ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P10, ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਵਿਖੇ 28 ਮਾਰਚ 1996 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 1.30 ਵਜੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324/323 ਤਹਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਥਾਣਾ ਕੋਤਵਾਲੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ।

(5) ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.12 ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਤਰਸੇਮ ਰਾਜ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਡਾ.ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.10 ਨੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਾਨ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324/323 ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ

307 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਨੂੰ, ਰਾਮ ਸਰਨ ਦਾਸ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ (ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ASI ਤਰਜਮੇ ਰਾਜ, PW12 ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ PW 1 ਦਾ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 307 ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ.ਓ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.12 ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੈਡਮ ਲਾਈ ਪੁੱਤਰ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹਰੀ ਓਮ ਪੁੱਤਰ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਡਾ: ਅਸ਼ੋਕ ਚੰਨਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ:

1.13 ਸੈ.ਮੀ. ਲੰਬਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜ਼ਖਮ ਧਾਤੂ ਦੇ ਸੀਨੇ (ਸਟੈਪਲਜ਼) ਨਾਲ ਤਿਰਛੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਛਾਤੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 21 ਨਮੂਨੇ ਬਰਕਰਾਰ, 7 ਸੈ.ਮੀ. ਇਸਦੀ ਮੱਧ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਗਰਦਨ ਦੇ ਹੈਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ।

ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ; ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਬਦਬੂਦਾਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਿਕਲਿਆ। ਤੀਜੇ ਬੌਰੇਸਿਕ ਵਰਟੀਬ੍ਰੇ ਦਾ ਸੱਜਾ ਲੈਮੀਨਾ ਅੰਡਰਲਾਈੰਗ ਡੂਰਾ ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਥਰੂ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਖੂਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਜ਼ਖਮ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸੀ।

2. ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ, ਇਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਘਬਰਾਹਟ 4×1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।
3. ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ 1 ਭੂਰਾ ਘਬਰਾਹਟ 1.5×0.77 cms ਖੱਬੀ ਲੱਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਵਿੱਚ।
4. ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ 1.2×0.6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਲ ਭੂਰਾ ਘਿਰਣਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਗਲਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਚੀਆ, ਦੋਵੇਂ ਫੇਫੜੇ, ਜਿਗਰ, ਤਿੱਲੀ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇ ਫਿੱਕੇ ਸਨ। ਦਿਲ, ਪੇਟ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਵੱਡੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਲ ਅਤੇ ਬਲੈਡਰ ਵਿੱਚ 15 ਮਿ.ਲੀ. ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ।

ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਟਾਂਕੇ ਵਾਲੀ ਲਾਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ PMR ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ 1 ਤੋਂ 26 ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ। ਚਾਰ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ, ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ (ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਾਪੀ) ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਚਾਰ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ। ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੱਟ ਰੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਨਮੂਨਾ ਹੈ।

ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ 12 ਤੋਂ 24 ਘੰਟੇ ਸੀ।

ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ, ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ - ਨੰਬਰ 1873, ਮਿਤੀ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋਬਾਇਓਲੋਜੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਨੰਬਰ 1873 ਮਿਤੀ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996) ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਕਰਮਣ ਸੀ ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸੀ।"

(7) ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1996 ਨੂੰ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਤਰਸੇਮ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਹਰੀ ਓਮ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.2 ਅਤੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰੀ ਓਮ, ਏਐਸਆਈ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ 11.00 ਆਰ.ਐਮ. 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਨੂੰ

(8) ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ।

(9) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 15 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਮੰਨਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ

ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

(10) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 22 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਦੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ (ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਸੱਟ, ਕਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ; ਕੀ ਮੌਤ ਸੱਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕੀ ਮੌਤ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਾਈਆਰ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(12) ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324/323 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸੱਟ ਖਤਰਨਾਕ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੋਡ।

(13) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324/323 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(14) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀਐਕਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਮਦਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਮਦਨ ਲਾਈ PW2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(15) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਈ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਰੀਜ਼ਿਸ਼ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰੀਬ 4-5 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ

(ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।

(16) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

(17) ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(18) ਪੀਡਬਲਯੂ 13 - ਡਾ. ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਬੋਪਾਰਾਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 28 ਮਾਰਚ, 1996 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 1.30 ਵਜੇ ਬਿਨਾਂ ਪੀ.ਆਈ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(19) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਮਦਨ ਲਾਈ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਵੱਲੋਂ ਐਸਜੀਟੀਬੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਵੇਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਐਸਜੀਟੀਬੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

27 ਮਾਰਚ, 1996. ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਐਸਜੀਟੀਬੀ ਹਸਪਤਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ।

(20) ਅੱਗੋਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਉੱਤਮ ਚੰਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(21) ਘਟਨਾ ਦੇ 14 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਡਾ.ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਨੂੰ ਆਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ। ਐਸਜੀਟੀਬੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(22) ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ PW12 ਦੇ ASI ਤਰਸੇਮ ਰਾਜ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਨੂੰ ਹਰੀ ਓਮ, PW4 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, PW4 ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਬੈਂਡ-ਹੈੱਡ ਟਿਕਟ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(25) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 4-5 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰੰਜਿਸ਼ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ., ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਢਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

(26) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਐਸਜੀਟੀਬੀ ਹਸਪਤਾਲ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ SGTB ਹਸਪਤਾਲ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਕੱਕੜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।

(27) ਦੋ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹੂਲਤ ਜਾਂ ਮਦਦ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਦਨ ਲਾਈ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(28) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

(29) ਜੇ. ਰਾਮੂਲੂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਮੌਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਸੰਦੇਹ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪੂਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(30) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਵਾਜਬ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(31) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ 20 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(1) 2008 (2) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਧਿਕ) 842

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ